

er det jo ganske vist en Trøst, at Ordføreren oppe i det andet Ting mente, at denne Bane vilde komme alligevel; der skete ingen Skade ved, at den ikke kom med nu; den vilde dog snart komme med. Nej, det gør den nu ikke, den var jo ikke før den sidste paa Listen, og det vil den i alle Tilfælde blive nu, selv om Velvillien varer ved, saa Banen inden ret længe bliver vedtagen. Den ærede Ordfører oppe i det andet Ting sagde, at man skulde ikke frygte, det vilde ikke være 10, 20 eller 30 Aar, den maatte komme forinden, og han udviklede, at de Penge, der vare bevilgede til Statsbanerne, vilde være forbrugte inden 10—11 Aar. Det vil jo nok bøde lidt paa Skuffelsen, men en Skuffelse er det for de Folk derude, thi Deputationen derovre fra har jo faa et et bestemt Løfte af Ordføreren i det andet Ting om, at denne Bane skulde komme med, derom var der ingen Tvivl. Jeg vil nu haabe, at den høje Regering vil sidde f. Eks. om en 2—3 Aar, naar der har været nyt Valg til de 2 Ting, og saa forelægge denne Bane, der jo er omtalt med saa megen Velvillie i begge Ting, og jeg haaber da, at der vil være kommen en anden i det ærede Medlems Sted, jeg før omtalte, der ikke har de samme Anlæg til at stille sig hindrende i Vejen. Jeg vil derfor stemme for Loven, som den foreligger, da der jo i øvrigt er saa meget godt ved Loven, idet jeg dog skal henstille til den høje Regering saa snart som muligt at tage den nævnte Bane op, der nu er gaaet ud.

S. Sørensen: Det er let forstaaeligt, at jeg maa forlange Ordet et Øjeblik for at beklage mig over, at den Bane, der specielt skulde have interesseret en Del af de Mennesker, jeg repræsenterer, er forandret saaledes, at den snarere er bleven til Skade end til Gavn for disse Mennesker. Banen fra Grindsted til Varde er jo oppe i det andet Ting forandret til en Bane fra Grindsted til Tistrup. Det, der er sket her, er, at man er gaaet imod begge de to store Jernbanekommissioners Vedtagelse, mod Folketingets Vedtagelse, mod Amdtsraadets — skal jeg sige — Vedtagelse, mod Varde Købstads Betingelser for Tilskuddet, mod 3 Landkommuners Tilslutning, der har givet sig Udslag i, at de have tegnet Bidrag. Alt det har man slaaet en Streg over, som om det slet ingenting betød. Det er alligevel med et mildt Udtryk dristigt. Jeg synes ogsaa, at det er hensynsløst gjort.

Og hvad ligger der til Grund for det?

Ja, det staar i den Betænkning, der blev omdelt 11. Maj. Ordføreren skriver der, at man har modtaget et Andragende om at ændre Linien, saa at den kommer til at gaa til Tistrup. Der staar ikke, fra hvem det er kommet. Men det skal jeg oplyse. Det er kommet fra Tistrup, hvad der i og for sig ikke er saa mærkeligt. Nu maa man altsaa se paa, om det da er et Sogn, som i Forvejen er i stor Nød og Banetrang og har daarlig Forbindelse med Omverdenen. Her skal jeg oplyse, at midt igennem Tistrup Sogn gaar en Statsbanelinie, og at der i Sognets Centrum ligger en Statsbanestation, at der end ydermere indenfor Sognets Grænser er et Billetsalgssted, somjer i Begreb med at skulle omdannes til Holdeplads med Skiftespor, saa Befolkningen kan altsaa komme ud til begge Sider og have to Pladser i deres Sogn, hvor de kunne stige af og paa og faa deres Varer fra og til. Altsaa, stor Banetrang kan der ikke siges at være til Stede i et saadant Sogn; det antager jeg, at ærede Medlemmer ville indrømme mig. Det eneste, som anføres som Grund for denne Ændring, er, at Banen bliver lidt kortere, en Mils Vej kortere. Ja, det er rigtigt nok, men skulle vi saadan til at lægge Baner efter en Lineal, naar vi skulle bygge Privatbaner, saa tror jeg, vi komme lidt galt af Sted. De, som overhovedet have beskæftiget sig med og have noget Kendskab til Privatbaners Drift, ville vide, at alle de Stationer, som ligge i disse Bøjninger, som ligge yderst i Vinklerne, om jeg saa maa sige, ere de, som betale sig allerbedst. Men saa vidt mig bekendt har den ærede Ordfører i Landstinget aldrig beskæftiget sig ret meget med de Dele, og derfor er det, at han mener, at det gaar bedst an at tage en Lineal og lægge den paa Kortet og saa sige: her skal Banen gaa. Saaledes har jeg hørt sige, at den store Zar i Rusland skal have sagt, den Gang St. Petersborg—Moskov-Linien blev anlagt.

Imidlertid takker jeg den højtærede Minister for hans Stilling til denne Sag. Jeg ved, at det er ikke med hans gode Villie, at dette er sket, og jeg takker ham for de Udtalelser, som faldt i Dag, hvor han sagde, at han fremdeles holdt paa den oprindelige Linie, men at det jo var af den Slags Ting, som man ikke kunde sætte en saa stor Sag i Vove for paa dette Tidspunkt af Samlingen, hvor vi nu befinde os. Jeg takker ogsaa dette Tings Medlemmer, fordi de have fulgt mig og fulgt Forslaget om Varde—Grindsted-Banen hidtil. Og jeg vil ligesom det